

Morton Voker, D.P.M.

UZROK RAKA, LEK ZA RAK

ISTINA O RAKU, UZROCIMA RAKA,
LEKOVIMA PROTIV RAKA I PREVENCIJI RAKA

Preveli

Prof. dr Violeta Stanimirović, spec. kl. farm.

Biserka Pavlov, dipl. biolog

Bojan Stanimirović

■ Laguna ■

Naslov originala

Morton Walker D.P.M.

CANCER'S CAUSE, CANCER'S CURE: THE TRUTH ABOUT
CANCER, ITS CAUSES, CURES, AND PREVENTION

Copyright © 2012, Morton Walker, D.P.M.

All rights reserved.

Translation copyright © 2014 za srpsko izdanje, LAGUNA

Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati preštampavanjem, elektronski ili na bilo koji drugi način, uključujući i fotokopiranje, bez pismene dozvole izdavača.

Svako kopiranje ove knjige, stavljanje na veb-sajt ili distribucija bilo kojim drugim putem, bez dozvole izdavača, smatraće se nezakonitim.

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Posvećeno Džoan Blum Voker, mojoj voljenoj supruzi.

*U šezdeset osmoj godini, Džoan je podlegla zapaljen-
skom oboljenju dojki, smrtonosnom karcinomu kod koga je
stopa preživljavanja pacijenata samo 1,5 procenata. I pored
iscrpnog ispitivanja i potrage širom sveta za prirodnim i
netoksičnim terapijama (ukupno pedeset i dve), pacijent i
njeni najmiliji nisu uspeli da preokrenu tok raka koji je na
kraju ubio Džoan, 4. februara 2000. godine.*

*Kada se Džoan razbolela, nismo znali za otkrića dr
Mirka Beljanskog; međutim, ja iskreno verujem da bi pri-
mena novih informacija sadržanih u ovom tekstu svakako
doprinela da se njen život spase.*

Napomena izdavača

U stručnoj terminologiji na srpskom jeziku značenja pojmo-
va „rak“ i „kancer“ se razlikuju. Terminom rak se označava
tumor koji može biti i benigni i maligni, dok se terminom
kancer označavaju isključivo maligni tumori. Da bi čitaoci
ovog izdanja lakše pratili tekst, prevodioci su odlučili da oba
termina koriste pod širim značenjem pojma, te se i termini
kancer, kancerozan i kancerogen odnose na obe vrste tumora
(i benigne i maligne).

Sadržaj

Odricanje od odgovornosti	9
Predgovor.	13
Uvod.	29
1: Rane godine Mirka Beljanskog.	43
2: Destabilizovana DNK:	
osnova raka je u strukturi DNK	61
Studija slučaja: rak tiroidne žlezde	77
3: Onkotest: metod predviđanja raka dr Beljanskog. .80	
Studija slučaja: rak dojke	96
4: Značajno otkriće Beljanskog, sredstva na bazi bilja:	
spособnost „bolt“ molekula da se izbori	
sa kanceroznom DNK.	101
Studija slučaja: rak prostate	129

5: Integrativna terapija raka: moć kombinovanja alternativnog sa konvencionalnim	139
Studija slučaja: melanom	169
6: Moguća pomoć za obolele od HIV/side.	173
7: Prevencija raka.	195
Studija slučaja: rak grla	224
8: Doze leka Beljanskog prema zabeleškama francuskog doktora medicine Kristijana Markovita	229
9: Trajno nasleđe	251
Napomene	265
Prilog A (Spisak izvora)	283
Prilog B (Naučne publikacije Mirka Beljanskog, doktora nauka)	290
Izjave zahvalnosti	309
O autoru	311

Odricanje od odgovornosti

Svrha ove knjige je da obrazuje. Autor i/ili izdavač ne garantuju da će iko ko se pridržava ovih tehnika, predloga, saveta, ideja ili strategija postići uspeh. Autor i/ili izdavač odriču svaku odgovornost za bilo kakav gubitak ili štetu koji su izazvani ili se tvrdi da su direktno ili indirektno izazvani informacijama sadržanim u ovoj knjizi.

Informacije sadržane u ovoj knjizi ne predstavljaju medicinske savete. Pre započinjanja bilo kakvog zdravstvenog režima potražite savet kvalifikovanog i posvećenog lekara, naturopate, homeopate ili drugog sertifikovanog medicinskog specijaliste.

Ova knjiga je napisana i objavljena isključivo sa ciljem da informiše i ni na koji način je ne treba koristiti kao zamenu za savete vašeg profesionalnog zdravstvenog radnika.

Obrazovni materijal koji sadrži ne treba smatrati zamenom za konsultovanje sa medicinskim praktičarima, osteopatama, homeopatama, zubarima, naturopatama, hiropraktičarima, podijatrima, akupunkturistima, nutricionistima, medicinskim tehničarima ili drugim tipovima zdravstvenih profesionalaca.

Činjenice sadržane u našem tekstu potiču iz laboratorijskih i/ili kliničkih studija, naučnih publikacija, intervju a sa informisanim osobama u zdravstvu i intervju a sa pacijentima koji su imali iskustva sa biljnim preparatima i dodacima ishrani koji su ovde opisani.

Osim ako je drugačije naznačeno, na primer fusnotama ili tekstom u zagradi, ovde navedeni identiteti pacijenata istiniti su i nisu pseudonimi, uključujući zanimanja, boravišta ili lokacije, kao i njihove direktne citate. Opisi znakova i simptoma bolesti koji potiču od pacijenata istiniti su i radi potvrde, do njih se može doći kontaktiranjem onih profesionalnih zdravstvenih radnika koji govore o svojim pacijentima. Direktni citati zdravstvenih radnika uzeti su iz snimljenih intervju a ili iz objavljenih istraživačkih radova, udžbenika, knjiga za korisnike usluga i/ili izvoda iz štampe koji su nam dostavljeni da bismo ih uključili u knjigu.

Ukoliko ovde sadržane informacije uzrokuju pitanja o zdravlju i dobrobiti vas samih ili vama bliskih osoba ili poznanika, molimo da se obratite svom obaveštenom medicinskom stručnjaku. Autor radi kao medicinski novinar i *nije* stručnjak za medicinsku, stomatološku, hiropraktičarsku, osteopatsku ili druge vrste nege. Radi pojašnjenja naše savetodavne aktivnosti, autor navodi da je slobodni novinar koji se bavi medicinskim temama i koji zavisi od profesionalnih zdravstvenih nadležnih organa ili drugih medicinskih stručnjaka i njihovih pacijenata za dobijanje informacija. Autor stiče znanje korišćenjem literature o temi, ličnim intervjuima licem u lice, ličnim medicinskim/stomatološkim istraživanjima u cilju izveštavanja i uključivanjem takvih istraživanja u svoja završena spisateljska dela.

Molimo da gornju poruku shvatite kao odricanje autora, konsultanata, izdavača, onih koji su dali doprinos sadržaju

knjige, citiranih organizacija i dobavljača proizvoda, od svake odgovornosti za sva medicinska sredstva, prakse, procedure, programe ishrane, dodatke ishrani, dijagnostičke tehnike ili druge informacije koje čitaoci ili druge zainteresovane strane usvoje iz ove publikacije i po njima postupe.

Predgovor

Rak. Bolest koja nas prati, proganja, ubija one koje volimo i tera nas da molimo za milost dok praznimo novčanike da bismo se sa njom borili. Šezdesetih godina dvadesetog veka Niksonova administracija je objavila rat ovoj bolesti koja izaziva užasan strah. Dugo sam mislio da je to možda rat u kome ne možemo pobediti iako se uporno borimo protiv sve nepovoljnijih izgleda za izlječenje.

Svi zajedno smo mrtvi umorni. Naša nada je stalno pobuđivana, pa potom uništavana obećanjima stalno novih lekova. Medicinska zajednica je i hvaljena i kuđena zbog stotina hiljada sati istraživanja i više milijardi dolara potrošenih u pokušaju da razume ovu pošast i da se efikasno bori protiv nje. Trilioni su bačeni na neuspešne lekove. Alternativna medicina, koju podržavam i otvoreno je predstavljam, nudila je sopstvene tretmane, neke efikasne, a mnoge beznadežno neuspešne.

Da li su sve to vreme i novac nešto ostvarili? Teško je to reći. Nekada se pitam ko ratuje protiv koga. Da li se svi mi borimo za isti cilj – da konačno pronađemo najbolji način

da pobedimo ovog najstrašnijeg ubicu? Ili se borimo jedni protiv drugih – da li se medicinska zajednica sukobljava sa onima koji primenjuju alternativne holističke metode? Jedna lupeška frakcija medicinske zajednice dugo je optuživana da od raka pravi veliki biznis. Ova frakcija je stala na stranu velikih farmaceutskih kompanija i njihovih snažnih lobija, koji se često sa podsmehom nazivaju „velike farmaceutske kuće“, a svima njima zajedno se upućuje optužba da na kraju krajeva ne žele da nađu lek jer bi sebi tako uskratili milijarde koje obe grupe dobijaju kao finansiranje.

Onaj ko se našao u središtu ovog velikog i skupog napada – običan čovek koji ili mora da se bori protiv raka ili mora da posmatra kako neka voljena osoba njemu podleže – postaje svedok sveg tog pozerstva i političarenja i pita se zašto. Zašto ovo ludilo mora da se nastavi kada dan za danom, godinu za godinom gubimo nešto tako dragoceno – sopstvene živote?

Pre gotovo deset godina povukao sam se iz aktivnog učešća u medicinskom novinarstvu. Ali kada je rak usmratio moju suprugu, moju majku, moju sestru i moju verenicu, koja se zarekla da će svoje poslednje godine provesti sa mnom, znao sam da moram da se pokrenem i ne samo da otkrijem koje su alternative stvarno efikasne već i da svet obavestim o tome.

Trebala mi je skoro čitava decenija da pronađem i artikulišem odgovor, odgovor koji je postojao već više decenija pre smrti moje voljene supruge, odgovor koji je detaljno istražio i testirao ne lekar ili veliki farmaceutski tim za istraživanje i razvoj, već jedan skroman naučnik koji se našao na nišanu francuske politike i nauke, čovek koji je dvadeset pet godina radio u čuvenom Pasterovom institutu u Parizu kao

mikrobiolog, genijalni heroj koji je neumoljivo otkrivao kako rak funkcioniše u samoj osnovi života, u DNK naših ćelija.

Ukratko, ova knjiga predstavlja koncepte, otkrića i specifične pristupe korigovanju smrtonosnih bolesti, naročito raka, koji su se razvili iz istraživačkih studija francuskog biohemičara i molekularnog biologa Mirka Beljanskog, doktora nauka. Ali taj suvoparni opis skriva ogroman gest pomoći koju je ovaj čovek pružio čovečanstvu.

Doktor Beljanski, koji je preminuo u oktobru 1998. godine, bio je francuski građanin, rođen u Jugoslaviji. Kada je bio primoran da napusti Pasterov institut, nije prestao da radi. Još dve decenije se bavio nezavisnim istraživanjem o obnovi humane homeostaze (prirodnog stremljenja tela ka unutrašnjoj stabilnosti). Nije želeo da gleda kako ljudi umiru, a znao je da može nešto da učini.

Tokom celog života dolazio je do velikih i bitnih otkrića u svojoj potrazi za uzrocima degenerativnih bolesti, a u trenutku smrti bio je na ivici drugih podjednako značajnih otkrića. Najznačajnije je da je potraga za znanjem našeg junaka dovela do značajnih otkrića u oblasti raka i virusnih bolesti, uključujući i reverziju znakova i simptoma raka, side, hepatitisa C i herpesa. Njegova je namera bila da ljude održi u prirodnom stanju dobrog zdravlja. Njegova otkrića zaslužuju najveće moguće pohvale koje se mogu dodeliti ljudskom biću.

Beljanski je koristio fundamentalne nauke da ispita aktivaciju i deaktivaciju gena, sve vrste deobe ćelije i razvoja tkiva, kako u normalnim, tako i u nenormalnim stanjima, kao i osnove života. U skladu sa svojim verovanjima, dr Beljanski je tragao za načinima da se putem balansa ćelija povrati dobro zdravlje opšte populacije, a njegovo istraživanje je

bilo usmereno ka korišćenju dostupnih prirodnih supstanci umesto okretanja sintetičkim jedinjenjima poput lekova koji se izdaju na recept, onih koji se nabavljaju bez recepta, ili bilo koje druge vrste hemijskih sintetičkih terapija.

Pošto je bio čovek potpuno posvećen nauci, njegova orijentacija je bila holistička i verovao je u alternativne forme isceljivanja poreklom iz prirodnih netoksičnih izvora. On je predstavljao taj naučni metod u njegovom najvernijem obliku.

Svoj rad je započeo na Pasterovom institutu pionirskim studijama o RNK (ribonukleinskoj kiselini), jednom od osnovnih gradivnih elemenata ćelije, te tako i vaskolikog života. Tokom svoje profesionalne karijere od preko četrdeset pet godina, dr Beljanski je osvetlio negativan uticaj zagađenja životne sredine na zdravlje ljudi, životinja i biljaka na nivou DNK. Otkrio je šta se dešava sa ćelijom na molekularnom nivou, time otkrivajući DNK raka. Kada je razumeo kako ćelija postaje kancerозна, bio je u stanju da otkrije i usavrši primenu antikancerskih i antivirusnih pristupa primenom bilja koji, ako se pravilno koriste, mogu da se nose sa većinom raka.

Da, dobro ste pročitali – ja verujem da ti pristupi primenom bilja mogu da izleče većinu rakova. Ne kažem to olako jer znam o čemu govorim. Kao novinar koji se bavi medicinskim pitanjima, posvetio sam život obaveštavanju javnosti o značajnim otkrićima holističke medicine. Objavio sam još devedeset jednu knjigu o zdravlju korisnika medicinskih usluga i verujem da je ova knjiga koju čitate, devedeset druga po redu, moja najznačajnija. Reaktivirao sam se iako sam u penziji zato što znam da bi ono što je otkrio dr Mirko Beljanski moglo da spase milione života. Njegova otkrića bi mogla da okončaju rat protiv raka.

Kako sam se upoznao sa konceptima dr Beljanskog

Na otkrića dr Beljanskog potrebno je skrenuti pažnju šire javnosti kako bismo svi bili bolje informisani ako se kod nas samih ili kod neke nama drage osobe pojavi rak ili dođe do zaraze nekim neizlečivim virusom. Ako razumemo kako se rak razvija u našim telima, bolje možemo razumeti zašto su velika otkrića Beljanskog tako delotvorna.

Sa Mirkom Beljanskim sam se upoznao u proleće 2003. godine, kada sam prisustvovao polugodišnjoj naučnoj konferenciji Američkog koledža za napredak medicine (*American College for Advancement in Medicine; ACAM*), organizacije dve hiljade pet stotina osoba koje se bave holističkom medicom. Tu sam čuo predavanje Majkla B. Šahtera, doktora medicine iz Saferna u Njujorku. Obučen za jedan vid holističke psihijatrije koja koristi hranljive materije a ne lekove za lečenje mentalnih bolesti, dr Šahter radi kao holistički lekar alternativnim metodama lečenja i to je primenio na hiljadama pacijenata tokom skoro četrdeset godina. On je poznat među kolegama, vole ga pacijenti i ima obimno iskustvo sa terapijama koje ne nanose štetu pri prevazilaženju ozbiljnih slabosti. Većina njegovih pacijenata ne obraća mu se zbog umnih poremećaja, već zbog raka, kardiovaskularnih oboljenja i bolesti perifernih krvnih sudova (ugrušaka krvi), pored drugih ozbiljnih pitanja vezanih za zdravlje. Njegovim pacijentima obično nisu potrebni hospitalizacija niti bilo kakvi recepti za lekove. U tipičnom slučaju oni koriste dodatke ishrani, pored toga što se pridržavaju zdrave ishrane.

Doktora Šahtera sam poznavao iz perioda kada se kod moje supruge Džoan pojavio rak dojke i kada se potom 1987.

godine podvrgla potrebnoj mastektomiji; dr Šahter ju je održao zdravom, lepom i punom života tokom više od trinaest godina. Džoan je hiljade žena širom Konektikata obučila o ishrani, dijetama, kontroli težine i pozitivnom razmišljanju. Ona je bila njihov mentor, a ja nikada nisam bio ponosniji na svoju lepu suprugu.

Ono što je napokon ubilo moju suprugu nije bio običan rak dojke, već nešto mnogo gore – zapaljenska bolest dojke. Pošto nisam znao za proizvode dr Beljanskog, verovao sam, kao i svi, da nikada nije pronađen bilo kakav tretman za njenu bolest. To stanje ju je ubilo u roku od deset meseci od postavljanja dijagnoze.

Rak ne bira koga će pokositi, a moja je sudbina bila da zbog njega pretrpim još gubitaka. Tri meseca nakon Džoanine sahrane, mojoj majci Rejčel Voker postavljena je dijagnoza karcinoma želuca. Pošto nisam znao da je obolela, bio sam napustio zemlju. Teška srca, morao sam smesta da se vratim kući da izvršim pripreme za njenu sahranu.

Nakon tri godine usamljeničkog života udovca, pozvao me je dr Šahter da 2003. godine dođem na konferenciju Američkog koledža za napredak medicine. Od trenutka kad sam ga upoznao, gajio sam ogromno poštovanje prema dr Šahteru – tokom najmanje dvadeset sedam godina – i znao sam da je vredno čuti svaku medicinsku temu koju bi on mogao predstaviti u predavanju. Stoga, kad me je pozvao da saslušam njegovo predavanje o konceptima uzroka raka dr Mirka Beljanskog, unapred sam osetio da će vreme koje provedem na konferenciji Američkog koledža za napredak medicine biti značajno.

Holistički lekar me je upoznao sa Monik i Silvi Beljanski, suprugom i ćerkom dr Beljanskog. One su takođe slušale

prezentaciju dr Šahtera. Potom su me dve gospođe pozvale u Šarant, jedan lep deo Francuske, da prisustvujem pikniku koji je za 5. septembar 2003. godine zakazao Informativni centar za istraživanje i naučne inovacije (*Centre d'Innovation, de Recherches et d'Information Scientifiques: CIRIS*). To je organizacija čije članstvo čini oko tri hiljade petsto muškaraca i žena iz Francuske, koji su svi spaseni od raka ili side primenom otkrića i koncepta dr Beljanskog, izazivača raka koji ih okružuju.

Do aprila 2003. godine, dr Šahter je obavestio Informativni centar za istraživanje i naučne inovacije i Monik i Silvi Beljanski da sam do tada objavio i na tržište pustio osamdeset šest knjiga o zdravlju potrošača. Njihova ideja je bila da bi me znanje koje sam stekao u La Rošelu u Francuskoj moglo podstaći da napišem knjigu o profesionalnom životu i radu dr Mirka Beljanskog. Ja sam bio zapanjen onim što sam otkrio i verovao sam da sam stekao saznanje o najodrživijim oružjima za borbu protiv raka do sada.

Ubrzo nakon što sam se vratio sa piknika u Francuskoj gde sam saznao za rad Beljanskog, otkrio sam da je moja sestra Filis Grin obolela od raka pluća. Bila je izložena užasnim neugodnostima usled uobičajenih onkoloških (grana medicine koja se bavi rakom) tretmana zračenjem i hemoterapijom. Terapija zračenjem izaziva opekotine na koži i/ili dijareju. Hemoterapija uobičajeno izaziva mučninu, povraćanje, gubitak apetita, gubitak težine, depresiju, umor, smanjenje broja crvenih krvnih zrnaca koje dovodi do anemije i smanjenje broja belih krvnih zrnaca koje pospešuje rizik pojave infekcija. Zbog primene hemoterapije, ljudi često gube kosu ili se pojavljuju zapaljenje ili čirevi na sluzokoži, poput one koja oblaže usnu duplju, što otežava unos hrane.

Filis je iskusila sve ovo u tolikoj meri da je poželela da umre i tada je otišla u hospicijum, u očekivanju kraja.

Ja sam doneo proizvode Beljanskog za svoju sestru. Ona ih je primila sa zahvalnošću i oni su joj koristili. Razne formule poreklom iz prirode umanjile su kod moje sestre užasne nuspojave hemoterapije. Posećivao sam je svake nedelje, mada je to značilo osam sati vožnje. Njen onkolog je prisvojio zasluge za poboljšanje kod pacijenta i ni ja ni moja sestra nismo korigovali takav njegov stav.

Kada je lokalni ogranak hospicijuma u Sebringu na Floridi saznao da poboljšanje kod Filis potiče od biljnih supstanci koje sam ja donosio, medicinski tehničari iz hospicijuma su ih oduzeli. Ja sam bio ogorčen i otkrio sam da institucija hospicijuma zahteva da se ne čini ništa za pacijenta na samrti što bi moglo da produži njegov život na ovom svetu. Čini se sve da se pacijentu olakša prelazak na drugi svet. Čini se da je obavezno čak i prekidanje tretmana raka koji olakšava stanje.

Moja sestra je brzo podlegla raku pluća. Ja verujem da bi još bila živa da je nastavila da koristi sredstva Beljanskog na bazi bilja. Kada je umrla, zakleo sam se da ću učiniti sve da svet sazna za ovog izvanrednog čoveka i za potencijal koji njegova sredstva protiv raka na bazi bilja, razvijena tokom preciznog mikrobiološkog istraživanja, sadrže za čovečanstvo. Nisam želeo da ikada više gledam kako neka meni draga osoba pati. Ali sudbina nije tako htela.

Pre nego što je moja sestra umrla, upoznao sam dobru i privlačnu ženu, a kako sam već tri godine bio udovac, dopustio sam sebi da ponovo volim. Izlazili smo nekoliko meseci, a zatim smo otišli na putovanje u devet gradova u Španiji. Otputovao sam sa vereničkim prstenom u džepu.

Planirali smo da se venčamo početkom 2005. godine. Umesto toga, početkom jeseni i zime 2004. godine, posećivao

sam čekaonice i sobe konsultanata Opšte bolnice u Massachusettsu, glavne ustanove za obuku u Bostonu, jer je moja verenica primljena u tu bolnicu zbog raka pankreasa. Taj rak je bolest sa veoma lošom prognozom, jer za nju ne postoji tehnika skrininga; stoga se manje od 7 procenata slučajeva otkriva u ranoj fazi. Ostali se otkrivaju kada se jave bol ili drugi simptomi. Tokom 2008. godine pojavilo se nekih 37.680 novih slučajeva raka pankreasa, a samo je 2 procenta imalo period preživljavanja od pet godina.¹

Tokom sastanaka sa onkolozima i radioterapeutima koji su brinuli o ženi kojoj tek što sam predložio brak, bio sam zapanjen koliko su izjave lekara bile iskrivljene kada su govorili o nuspojavama svojih tretmana. Kada su govorili o svojim terapijama hirurrijom, zračenjem i/ili hemoterapijom, lekari su se ponašali gotovo kao prodavci polovnih automobila. Znao sam ponešto o medicinskoj praksi i onkologiji budući da sam radio kao medicinski istraživač i svojevremeno se bavio podijatrijom. Po mom mišljenju, informacije koje su onkolozi pružili mojoj verenici jedva da su bile iskrena ocena relativnih koristi i rizika vezanih za preporučene tretmane.

Moja verenica, njena dva obrazovana sredovečna sina i ja smo se dva puta obratili grupi specijalista onkologije koji su radili u bolnici. Doneta je odluka da ova šezdesetšestogodišnja žena, sa dijagnozom agresivnog raka pankreasa, zahteva hitnu operaciju primenom Viplove hirurške trijade. To je veoma obimna hirurška procedura koja uključuje eksciziju najmanje tri unutrašnja organa, uključujući i veći deo pankreasa.

Da bi se unutrašnja kancerозна tkiva pripremila, preporučeno je preoperativno zračenje, a nakon oporavka od operacije, takođe je bila obavezna postoperativna hemoterapija.

Onkolozi koji su se bavili zračenjem kao i oni koji su obavljali hemoterapiju radili su na tome da svoje odvojene tretmane prodaju pacijentkinji, njenim sinovima i meni. Kada sam pitao o rezidualnim nuspojavama tipičnog tretmana, njeni onkolozi su nam rekli da ih nema. Moja verenica, njeni sinovi i ja smo bili zapanjeni. „Nema nuspojava? Kako to može biti?“ Onkolozi su bili uporni u svojim izjavama. Ja sam znao da lažu.

Kada smo moja verenica i ja došli na potrebno preoperativno zračenje, primetio sam bukvalno stotine ćelavih žena koje su u bolničkim odeljenjima za radioterapiju i hemoterapiju čekale svoj sledeći tretman. Pomislio sam, uz priličan osećaj mučnine: „Zar gubitak kose uz posledičnu ćelavost nije nuspojava jedne ili obe ove terapije protiv raka?“ Svi znamo da je to tako. Takođe sam bio poražen dok sam posmatrao te nesrećnice kako trče u zgodno razmeštene toalete – po jedna toaletna šolja na približno dvanaest mesta u čekaonici – da povraćaju.

Ja sam bio protiv terapije zračenjem, ali to je bilo ono što su pacijentkinja i njena dva sina odabrali za nju. Pokušao sam da je ubedim da proveriti program koji sam imao sa jednim prijateljem, holističkim onkologom Nikolasom Dž. Gonzalesom, doktorom medicine iz Njujorka. Doktor Gonzales je bio spreman da je uključi u program. Ispitivanja na pacijentima koja je radio Gonzales finansirala je vlada SAD kao uspešan program kliničkih istraživanja koji koristi određene tipove enzima koji potiču od jaganjaca sa Novog Zelanda. Ona je odbila Gonzalesovu ponudu.

Takođe sam imao dodatke Beljanskog. Nisam je terao da koristi ove holističke proizvode. Prihvatio sam odluku o tretmanu koju su ostali doneli. Kada sam konačno ohrabrio svoju verenicu da primeni sredstva na bazi bilja dr

Beljanskog, gajio sam nadu, ali to je ubrzo napušteno. Njena dva sina, broker na berzi i kompjuterski programer, uopšte nisu želeli da prihvate moje preporuke. Moja verenica i njeni sinovi nisu razumeli kako i zašto oni deluju. Biljni preparati Beljanskog završili su u toaletu bolničke sobe. Oni su smatrali da su terapije holističkog tipa potpuno nadržilekarstvo.

Pošto su me ovi mladi ljudi osudili, bukvalno mi je naredeno da napustim bolnicu. Zapravo, oni su insistirali da napustim i Masačusets. Rekli su: „Sklonite se iz života naše majke! Idite kući u Konektikat!“ Ona je umrla dva meseca nakon što su me njeni sinovi oterali.

Priznajem, rezultati kod raka pankreasa loši su za praktično sve poznate tretmane, bilo konvencionalne ili alternativne. Međutim, lično sam upoznao mnoge bivše pacijente obolele od raka koji su koristili veoma bezbedne dodatke Beljanskog, a da su im njihovi lekari pre više godina rekli da će umreti u kratkom roku, uključujući i obolele od raka pankreasa. Dakle, ja verujem da bi moja verenica možda i danas bila živa da je prihvatila i probala prirodna i netoksična otkrića dr Beljanskog.

Siguran sam da je većina vas koji čitate ovu knjigu izgubila neku voljeni osobu – člana porodice, prijatelja, voljenog nastavnika ili mentora – zbog raka. Zar svi ne zaslužujemo da saznamo o načinu delotvornog lečenja raka, bez bola i tokom dužih vremenskih perioda?

Integrativni pristup

Tradicionalni tretman za rak dobro je poznat. Terapija zračenjem i hemoterapija su stvorene da ubiju kancerogene ćelije. Problem je što tretman često ubije i pacijenta.

Zračenje i grube hemikalije ne razlikuju dobre i loše ćelije – tretmani ubijaju sve ćelije. Tri renomirana onkologa su u medicinskom časopisu *Klinička onkologija (Clinical Oncology)* u kojem radove pregledaju kolege stručnjaci za relevantne oblasti izjavili „korist od citotoksičnih (supstance koje imaju smrtonosno dejstvo na ćelije) hemoterapija možda je precenjena za rakove jednjaka, želuca, rektuma i mozga, uz minimalni uticaj citotoksičnih hemoterapija na preživljavanje tokom perioda od pet godina i uz nedostatak bilo kakvog bitnog napretka tokom poslednjih dvadeset godina.“ Drugim rečima, lekari obučeni da leče rak kažu da konvencionalni tretmani koje koriste ne deluju – bar ne onako uspešno kao što bi neki voleli da svi veruju.

Kada sam počeo svoje istraživanje o Mirku Beljanskom, doktoru nauka, bio sam odlučan da iskoristim njegova otkrića kao način da upozorim svoje čitaoce da se klone terapija protiv raka koje se konvencionalno primenjuju. Tretman zračenjem sigurno spaljuje svako tkivo koje dotakne, a hemikalije koje se daju kao terapija protiv raka imaju neželjena dejstva na metabolizam koja su toliko užasna da često na kraju pacijent poželi da umre. Ja sam pred svojim čitaocima dugo zastupao stav da to izbegavaju jer su gotovo sve primene smrtonosne, nanose štetu i skupe su; a uz to pogoršavaju kvalitet života osoba koje su već na ivici smrti.

Ja sam lekar podijatar, ali kao novinar sa punim radnim vremenom koji se bavi medicinskim pitanjima tokom poslednjih četrdeset pet godina, savetujem, kao što sam oduvek i činio, da se potraže usluge holistički orijentisanog zdravstvenog profesionalca poput naturopate, homeopate, akupunkturiste ili herbaliste koji vas drži van bolnice ili koji koristi veoma malo farmaceutskih proizvoda ili uopšte ne koristi lekove.

Naročito sam govorio protiv farmaceutske industrije, kompanija koje proizvode lekove, kao i njihovih moćnih lobista. Čvrsto stojim uz dr Džulijana Vitakera, koji je u mesečnom biltenu *Zdravlje i isceljenje (Health & Healing®)*, u martu 2011. godine napisao: „Farmaceutska industrija proizvodi najopasnije proizvode na planeti. Lekovi koji se izdaju na recept rangirani su kao četvrti uzrok smrti, a neki od njih imaju nezamislive nuspojave. Lekovi za psihijatrijska oboljenja, na primer, bili su povezivani sa nebrojenim samoubistvima, pucnjavama po školama i drugim bizarnim slučajevima nasilja, poput majki koje su ubijale sopstvenu decu.

Velike farmaceutske kompanije zarađuju mnogo novca. Prema rangiranju Forčun 500 (*Fortune 500*), njihova prosečna margina profita iznosi 20 procenata, u poređenju sa prosekom od 8 procenata za sve industrije... Velike farmaceutske kuće dobijaju iracionalno dobre poslove od vlade. Za lekove na recept koje pokriva Mediker (*Medicare*), cene ne podležu pregovaranju. Oni [velike farmaceutske kompanije] mogu od vlade da naplate koliko god pože!e!

Ova industrija troši gotovo dva puta više na reklamiranje nego na istraživanje i razvoj. Direktno reklamiranje potrošačima, koje je dopušteno samo u SAD i na Novom Zelandu, stvorilo je potražnju za lekovima bez presedana, povećalo korišćenje i dobit i pokvarilo odnos između lekara i pacijenta.“³

Izjave dr Džulijana Vitakera možete proveriti ako uključite TV. Čini se da je više od polovine reklama na televiziji za ovaj ili onaj lek. Prosto se zapitate zašto kompanije koje proizvode lekove imaju potrebu da u toj meri promovišu svoje lekove.

Mada se lekovi za rak ne reklamiraju, nepobitna je činjenica da hemoterapija i zračenje koje trenutno prepisuju

onkolozi širom sveta nisu u stanju da delotvorno razlikuju ćelije koje treba uništiti i ćelije koje treba sačuvati. Stoga, u ovom trenutku, lek za rak ne postoji, a često je tretman koji prepisuje medicinski establišment isto toliko smrtonosan kao i bolest.

Ali to je razlog što je pristup dr Beljanskog toliko važan. Možete da zamislite koliko sam se iznenadio kada sam saznao da su dodaci dr Beljanskog, koji su iznenađujuće delotvorni kada se koriste sami, delotvorni i kada se kombinuju sa *niskim* dozama zračenja i hemoterapija, *možda u većoj meri od bilo kog drugog dostupnog kombinovanog tretmana*.

Bio sam zapanjen.

Ja sam holističar do srži, ali Beljanski je bio marljiv istraživač, koji je stalno ispitivao detalje onog što je bilo poznato i što nije bilo poznato o raku na nivou ćelije. Njegova otkrića deluju jer su selektivna protiv niza devijacija ćelije koje su identifikovane kao *malignitet, masa, tumor, izraslina* ili *rak*. U toku uništavanja bolesti, sredstva na bazi bilja Beljanskog ciljaju kancerozne ćelije. Ne samo da vrše supresiju ili uništavaju ćelije raka već takođe razlikuju štetne ćelije od zdravih te tako zdrave ćelije ostaju neoštećene. Njegov pristup se razlikuje od svega onoga što nudi moderna onkologija.

Istraživanja Mirka Beljanskog odvela su ga do same suštine našeg fizičkog života – do osnovnih gradivnih elemenata DNK i njenog bliskog rođaka, RNK. On je otkrio šta se dešava sa DNK ćelije raka i kako se to može ispraviti da bi se ostvario taj veoma značajan balans u ljudskoj ćeliji. Njegovo istraživanje RNK bilo je revolucionarno u vreme kada je RNK bila potisnuta u pozadinu u većini laboratorija, uključujući i Pasterov institut; iz njega su proizašli rezultati koji su neophodni u današnje vreme neizlečivih bolesti.

Ovo je veoma značajna tema – od suštinskog značaja za spasavanje života – a ja smatram da sam privilegovan što mogu da vam je predstavim. Pristup Beljanskog protiv raka naučno je zasnovan, testiran i dokazan i u laboratoriji i u kliničkim studijama na ljudima. Ako zaista ratujemo protiv raka, a ne jedni protiv drugih, mi ćemo zaista pobediti ovu pošast, koja se prema većini opisa pogoršava širom sveta i stoga je vreme da zaboravimo razlike koje nas dele, da pogledamo dokaze koji su nam na raspolaganju i da nastavimo borbu. Jer mi *možemo* da pobedimo u ratu protiv raka ako dopustimo da nas na tom putu vode otkrića dr Mirka Beljanskog.

Uvod

U proleće 1992. godine, Žan-Polu le Perlijeu, francuskom novinaru poznatom po svojim iskrenim uvodnicima u političkim časopisima i novinama i sa pet objavljenih knjiga koje su postale nacionalni bestseleri, obratio se njegov najbolji prijatelj. Sticajem okolnosti, taj prijatelj je takođe bio i važna ličnost u svetu međunarodnih farmaceutskih kompanija. Taj izvršni službenik farmaceutske kompanije pitao je gospodina Le Perlijea da li bi istražio osobu pod imenom dr Mirko Beljanski. Zašto? Zato što su na rezultate prodaje njegove kompanije koja proizvodi lekove negativno uticali određeni proizvodi koje je Beljanski stvorio. Taj prijatelj je tvrdio da je navedeni mikrobiolog „nadrilekar“ i želeo je da Le Perlije to napiše, razotkrije Beljanskog i to objavi u političkom časopisu sa velikim tiražom *Minut (Minute)* za koji je Le Perlije radio.

Ja sam upoznao gospodina Le Perlijea na pikniku CIRIS-a na koji su me pozvale Silvi i Monik Beljanski. (CIRIS je skraćena za Informativni centar za istraživanje i naučne inovacije).⁴ One su me pozvali da dođem u Francusku ranije tokom

2003. godine na konvenciju Američkog koledža za napredak medicine, tokom koje sam saznao o radu dr Beljanskog.⁵ Pikniku, koji je održan u La Rošelu u Francuskoj, 5. septembra 2003. godine prisustvovalo je više stotina ljudi, ali sam ja došao da intervjuišem nekadašnje žrtve raka koje su koristile proizvode Beljanskog i koje više nisu patile od raka. Želeo sam da lično saznam koliko su delotvorni oni zaista bili.

U vreme kada sam stigao u La Rošel, bilo je 3.522 zvanično registrovanih članova Informativnog centra za istraživanje i naučne inovacije (CIRIS), plus još oko dve hiljade nekadašnjih bolesnika koji su često posećivali sastanke, ali nisu plaćali članarinu. Gotovo svi ovi zvanični i nezvanični posetioci trebalo je da još pre jedne, dve ili tri decenije budu pokojni usled onkoloških ili drugih degenerativnih bolesti. Umesto toga, više stotina njih je bilo prisutno na pikniku CIRIS-a, a sve u svemu, ja sam intervjuisao tridesetak bivših pacijenata obolelih od raka. Svaki mi je dao pismeno odobrenje da upotrebim ono što su o sebi otkrili.

Članovi Informativnog centra za istraživanje i naučne inovacije platili su mi putne troškove i dočekali me sa osmesima na licu i srdačno. Cilj članova je bio da me ubede da poruka koju žele da prenesu u obliku knjige poseduje moć da spase milione ljudi od čitavog niza ozbiljnih degenerativnih bolesti.

Rekli su mi da je Le Perlijeova priča naročito značajna jer je on imao informacije o Fransoa Miteranu, predsedniku Francuske od 1981. do 1995. godine, koji je navodno koristio formule Beljanskog za rak prostate.

Pitao sam se šta se to desilo što je Le Perlijea pretvorilo od veoma konzervativnog medicinskog skeptika u osobu koja istinski veruje u holističke metode zdravstvene zaštite.

Međutim, prevariti smrt je snažna motivacija za promenu, a to je upravo ono što se desilo Le Perlijeu. Zapravo, on je spasao sopstveni život koristeći proizvode dr Beljanskog. Želeo sam da čujem celu priču.

Lična priča novinara Žan-Pola le Perlijea

Često se kaže da je stvarnost čudnija od mašte, a to je sasvim sigurno slučaj sa Žan-Polom le Perlijeom. Njegova priča je toliko fantastična da vam je moram preneti, onako kako je zabeležena na magnetofonu,⁶ najvećim delom od reči do reči:

„Sticajem okolnosti, moj najbolji prijatelj, koji mi je učinio ogromnu uslugu i kome ništa ne mogu da odbijem, bio je izvršni potpredsednik francuske filijale jednog od velikih međunarodnih proizvođača agenasa za hemoterapiju“, počeo je čuveni francuski novinar. „Moj prijatelj predstavlja interese farmaceuta širom Evrope i SAD, uključujući i Američke istraživače i proizvođače farmaceutika (*Farmaceutical Research and Manufacturers of America*), moćan lobi poznat i kao velike farmaceutske kuće.

„Tokom našeg zajedničkog obilaska u proleće 1992. godine“, nastavio je Le Perlije, „moj prijatelj je rekao da na prodaju lekova njegove farmaceutske kompanije negativno utiče određeni molekularni biolog koga je nazvao 'nepoštenim i nadržilekarom.' Znajući da sam novinar, prijatelj me je zamolio da mu učinim uslugu i kao novinar istražim i napišem poseban ekspozice o ovom 'nitkovu' kojeg je identifikovao kao 'Mirko Beljanski, doktor nauka'.

„I“, Le Perlije je dodao i naglasio, „ovaj potpredsednik filijale međunarodne farmaceutske kompanije rekao mi je:

’Neki ljudi misle da proizvodi Beljanskog leče rak. Naravno, to ne može biti tačno jer su decenijama farmaceutske kompanije pokušavale da urade to isto, ali očigledno nisu uspele. Nema leka, ali brojni potrošači lekova misle da je taj simulant Beljanski proizveo neku vrstu tretmana koji ispravlja ne samo rak nego i sidu. Takvo razmišljanje je svakako besmislica kada svi znaju da su lekovi, citotoksični agensi (supstance koje su toksične za ćelije) i druge hemoterapije koje proizvodi moja industrija, i dalje neuspešni. Ako farmaceutske kompanije ne mogu da izleče rak, onda niko i ništa ne može to da učini.”

Le Perlije je jasno rekao da je njegov prijatelj bio uporan: „Štaviše, istovremeno lečenje raka i side očigledno je nadri-lekarstvo’, nastavio je moj prijatelj, ’pošto svako ko nešto zna shvata da isti set proizvoda ne može da se koristi za dve bolesti koje nisu slične. Sa rakom koji potiče iz samog tela i sidom kojom se zaražava spolja, apsolutno je nemoguće pretpostaviti da bi jedna ista terapija bila korisna u oba slučaja. Beljanski mora biti šarlatan jer pošto ovaj nitkov drži javna predavanja, njemu se smeju naučni radnici Francuske. Mi koji u Francuskoj proizvodimo lekove ne možemo da trpimo ofanzivu tog prodavca bogojavljenke vodice.’

„Dakle“, Le Perlije je nastavio govoreći o sebi, „izvršni službenik farmaceutske kompanije pozvao me je da upozorim ljude da ne veruju istraživanju jednog profesora disidenta. Nije mi bilo teško da shvatim prednosti toga da napišem članak koji će ovo razotkriti, ili čak i seriju članaka. Mislio sam da će to biti lak zadatak.

Pošto sam novinar i imao sam obavezu da popunim stranu novina u tiražnom nedeljnom političkom časopisu *Minut*, mogao sam da ponudim prostor za izlaganje dr Beljanskog

zajedno sa takozvanim sredstvima na bazi bilja koja leče rak i sidu. Bilo da se radi o politici ili u zdravlju, ja smatram da je moj posao da branim interese potrošača“, odlučno je rekao Le Perlije. „Uzgređ, politička izdanja *Minuta* prestala su da se štampaju 7. septembra 2003. godine i više se ne objavljuju. Međutim, kada sam ovaj članak doneo svojim urednicima, oni su se saglasili da brzo treba da nastavim rad na toj priči.

Zajednička odluka urednika bila je da Beljanskog *ne intervjuišem* direktno, već da moj rad treba da bude posvećen intervjuisanju pacijenata i pisanju priče samo nekoliko žrtava raka koje su koristile njegove tretmane“, rekao je Le Perlije. „Namera urednika bila je da razgovaram sa najmanje dvadeset pet pacijenata i odaberem dva ili tri za koje procenim da im je Beljanski ozbiljno narušio zdravlje. Očekivao sam da ostanem u kontaktu sa tim nesrećnicima sve do njihove smrti, tako da bi se potonjim člancima moje novine zaštitile od eventualnih tužbi koje bi se mogle pojaviti usled objavljivanja našeg tekućeg ekspezea.

Rok da napišem prvi članak bio je dve nedelje. Shodno tome, brzo sam potražio lekare i medicinske tehničare koji su me mogli povezati sa pacijentima obolelim od raka koji su koristili dodatke Beljanskog“, nastavio je Le Perlije. „Želeo sam da razgovaram sa svakim ko je imao nešto negativno da kaže o njima; ali nisam nikoga mogao da nađem. Nakon četrnaest dana intervjuja, nije bilo izveštaja protiv; korisnici proizvoda su bili zadovoljni i dobro su se osećali. Ja nisam ispunio rok i postalo je neophodno da povučem prethodno napisan i da nakon dve nedelje objavim jedan manje relevantan članak. Mada sam zaista želeo da raskrinkam Beljanskog, nisam mogao da napišem bilo šta što bi osudilo njegovu praksu ili njegove proizvode.

Tokom naredne dve nedelje intervjuisao sam još korisnika proizvoda Beljanskog, a zbog nepostojanja nezadovoljnih korisnika osećao sam se osujećeno i frustrirano. Ipak, zbog obećanja datog prijatelju iz farmaceutske industrije, svoje istraživanje o Beljanskom nastavio sam još nekoliko meseci. Tokom sveg tog vremena, niko nije imao bilo šta negativno da kaže o otkrićima dr Beljanskog. Moji objavljeni članci i dalje nisu sadržali ništa o tom nezgodnom molekularnom biologu“, rekao je Le Perlije, smeškajući se pri pomisli.

„I pored svega, svoju stranu u časopisu *Minut* morao sam da popunim, a entuzijazam među urednicima za tu priču je nestao. Nakon što je glavni urednik izrazio razočaranje zbog nepostojanja mog ekspezea o Beljanskom, obnovio sam svoju potragu za nepoštenjem tog naučnika, posvećujući tome oko petnaest neproduktivnih sati nedeljno tokom ostatka 1992. godine“, rekao je Le Perlije.

Vlasnici apoteka tuže Beljanskog

„Početkom naredne godine čuo sam da je u toku tužba apotekara u ime Francuske Republike protiv dr Beljanskog u južnom gradu Sent Etjen. Advokati tužilaca su tvrdili da taj molekularni biolog nezakonito koristi lekove, a da to negativno utiče na prodaju zakonitih lekova“, nastavio je Le Perlije. „Tokom cele jedne nedelje sam prisustvovao suđenju 'Apoteke Republike Francuske protiv Beljanskog'.

Slušajući završne reči advokata obeju strana, bio sam šokiran i sasvim obeshrabren nedostatkom materijala za osuđujuću priču, kada sam čuo tužioca kako zatvara slučaj izjavom sudiji da se stidi okolnosti takvog sudskog

postupka. Tužilac je izjavio: 'Država krivo postupa u ovom slučaju protiv dr Beljanskog i trebalo bi umesto toga da mu pomogne oko njegovih naučnih otkrića. Stoga, čak i kao tužilac u postupku protiv njega, ja sam ubeđen da su profesorovi novi pronalasci i njegove druge informacije o degenerativnim bolestima valjani.'" Setivši se toga, novinar je odmahnuo glavom.

Prolaze dve godine bez negativnih izjava pacijenata

„I pored velikog poraza u mojoj misiji protiv dr Beljanskog i dalje sam bio odlučan da nastavim. Bilo je potrebno da ispunim svoje obaveze prema prijatelju iz farmaceutske kompanije i predam priču urednicima svojih novina. Ja sam taj posao ozbiljno shvatio. Tražio sam informacije od bilo koga ko bi kritikovao ovog mikrobiologa.

Tragao sam preko dve godine, ali nisam mogao da pro-nađem nijednog pacijenta kod kojeg se pojavila neka bolest koja izaziva nemoć a da se pridržavao preporuka Beljanskog, koji bi izrazio bilo kakvo ogorčenje ili ljutnju prema mikrobiologu. Oni oboleli koji su koristili terapije koje je usavršio Beljanski izražavali su jedino ljubav, zahvalnost i ponos što je on Francuz. Njihova osećanja su poticala iz dobra koje je on doneo svetu.

Za korisnike tih dodataka, nastavio je novinar, „dr Beljanski je medicinski heroj! Moj zaključak je ispravan u meri u kojoj je on produžio život u to vreme najčuvanijeg čoveka Francuske – predsednika Republike. Sada je poznato da je tokom dvogodišnjeg perioda mog ličnog novinarskog istraživanja, Fransoa Miteran, tada predsednik Francuske Republike, koristio biljne ekstrakte koje je Beljanski vešto